

Studiul 12

Misiunea în orașe, în timpul sfârșitului

Textul de memorat: „Urmăriți binele cetății în care v-am dus în robie și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea voastră atârnă de fericirea ei!” (Ieremia 29:7)

Duminică, 11 septembrie – Caracteristicile orașelor

Faptele 18:1-28

1. După aceea Pavel a plecat din Atena și s-a dus la Corint.
2. Acolo a găsit pe un iudeu, numit Acuila, de neam din Pont, venit de curând din Italia, cu nevasta sa, Priscila, deoarece Claudiu poruncise ca toți iudeii să plece din Roma. A venit la ei.
3. Și, fiindcă avea același meșteșug, a rămas la ei și lucrau: meseria lor era facerea corturilor.
4. Pavel vorbea în sinagogă în fiecare zi de Sabat și îndupleca pe iudei și pe greci.
5. Dar când au venit Sila și Timotei din Macedonia, Pavel s-a dat în totul propovăduirii și dovedea iudeilor că Isus este Hristosul.
6. Fiindcă iudeii i se împotriveau și-l batjocoreau, Pavel și-a scuturat hainele și le-a zis: „Sângele vostru să cadă asupra capului vostru; eu sunt curat. De acum încolo, mă voi duce la Neamuri.”
7. Și, după ce a ieșit de acolo, a intrat în casa unui om temător de Dumnezeu, numit Iust, a cărui casă era vecină cu sinagoga.
8. Dar Crisp, fruntașul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui. Și mulți dintre corinteni, care auziseră pe Pavel, au crezut și ei și au fost botezați.
9. Noaptea, Domnul a zis lui Pavel într-o vedenie: „Nu te teme; ci vorbește și nu tăcea,
10. căci Eu sunt cu tine; și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți faci rău: vorbește, fiindcă am mult norod în această cetate.”
11. Aici a rămas un an și șase luni și învăța printre corinteni Cuvântul lui Dumnezeu.
12. Pe când era Galion cârmuitor al Ahaiei, iudeii s-au ridicat cu un gând împotriva lui Pavel, l-au dus înaintea scaunului de judecată
13. și au zis: „Omul acesta ațâță pe oameni să se închine lui Dumnezeu într-un fel care este împotriva Legii.”
14. Pavel voia să înceapă vorba, când Galion a zis iudeilor: „Dacă ar fi vorba de vreo faptă rea sau de vreo blestemăție, v-aș asculta după cuviință, iudeilor!”
15. Dar dacă este vorba de neînțelegeri asupra unui cuvânt, asupra unor nume și asupra Legii voastre, treaba voastră: eu nu vreau să fiu judecător peste aceste lucruri.”
16. Și i-a alungat de la scaunul de judecată.
17. Atunci au pus toți mâna pe Sosten, fruntașul sinagogii, și-l băteau înaintea scaunului de judecată, fără ca lui Galion să-i pese.
18. Pavel a mai rămas destul de multă vreme în Corint. În urmă, și-a luat ziua bună de la frați și a plecat cu corabia spre Siria, împreună cu Priscila și Acuila, după ce și-a tuns capul în Cenezarea, căci făcuse o juruință.
19. Au ajuns în Efes; și Pavel a lăsat acolo pe însoțitorii lui. A intrat în sinagogă și a stat de vorbă cu iudeii,
20. care l-au rugat să rămână la ei mai multă vreme. El însă n-a voit,
21. ci și-a luat rămas bun de la ei și a zis: „Trebuie numaidecât ca sărbătoarea care vine, s-o fac în Ierusalim. Dacă va voi Dumnezeu, mă voi întoarce iarăși la voi.” Și a plecat din Efes.
22. S-a dat jos din corabie în Cezareea, s-a suit la Ierusalim și, după ce a urât de bine bisericii, s-a coborât în Antiohia.
23. După ce a petrecut câțeva vreme în Antiohia, Pavel a plecat și a străbătut din loc în loc ținutul Galatiei și Frigiei, întărind pe toți ucenicii.
24. La Efes, a venit un iudeu, numit Apolo, de neam din Alexandria. Omul acesta avea darul vorbirii și era tare în Scripturi.

25. El era învățat în ce privește Calea Domnului, avea un duh înfocat și vorbea și învăța amănunțit pe oameni despre Isus, măcar că nu cunoștea decât botezul lui Ioan.

26. A început a vorbi cu îndrăzneală în sinagogă. Acuila și Priscila, când l-au auzit, l-au luat la ei și i-au arătat mai cu de-amănuntul Calea lui Dumnezeu.

27. Fiindcă el voia să treacă în Ahaia, frații l-au îmbărbătat să se ducă și au scris ucenicilor să-l primească bine. Când a ajuns, a ajutat mult, prin harul lui Dumnezeu, pe cei ce crezuseră;

28. căci înfrunța cu putere pe iudei înaintea norodului și le dovedea din Scripturi că Isus este Hristosul.

Luni, 12 septembrie – Suferința oamenilor din orașe

Exodul 2:23-25

23. După multă vreme, împăratul Egiptului a murit; și copiii lui Israel gemeau încă din pricina robiei și scoteau strigăte deznădăjduite. Strigătele acestea, pe care li le smulgea robia, s-au suit până la Dumnezeu.

24. Dumnezeu a auzit gemetele lor și Și-a adus aminte de legământul Său făcut cu Avraam, Isaac și Iacov.

25. Dumnezeu a privit spre copiii lui Israel și a luat cunoștință de ei.

Exodul 6:5

Acum însă am auzit gemetele copiilor lui Israel, pe care-i țin egiptenii în robie, și Mi-am adus aminte de legământul Meu.

Iov 24:12

În cetăți se aud vaietele celor ce mor, sufletul celor răniți strigă... Și Dumnezeu nu ia seama la aceste mișelii!

Psalmi 12:5

„Pentru că cei nenorociți sunt asupriți și pentru că săracii gem, acum”, zice Domnul, „Mă scol și aduc mântuire celor obijduiți.”

Romani 8:22

Dar știm că, până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii.

Marti, 13 septembrie – „Semănatul” și „seceratul” în orașe

Matei 13:3-9,18-23

3. El le-a vorbit despre multe lucruri în pilde și le-a zis: „Iată, semănătorul a ieșit să semene.

4. Pe când semăna el, o parte din sămânță a căzut lângă drum, și au venit păsările și au mâncat-o.

5. O altă parte a căzut pe locuri stâncoase, unde n-avea pământ mult: a răsărit îndată, pentru că n-a găsit un pământ adânc.

6. Dar, când a răsărit soarele, s-a pălit; și, pentru că n-avea rădăcini, s-a uscat.

7. O altă parte a căzut între spini: spinii au crescut și au înecat-o.

8. O altă parte a căzut în pământ bun și a dat rod: un grăunte a dat o sută, altul, șaizeci, și altul, treizeci.

9. Cine are urechi de auzit să audă.”

18. Ascultați, dar, ce înseamnă pilda semănătorului:

19. Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânța căzută lângă drum.

20. Sămânța căzută în locuri stâncoase este cel ce aude Cuvântul și-l primește îndată cu bucurie;

21. dar n-are rădăcină în el, ci ține până la o vreme; și, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului, se leapădă îndată de el.

22. Sămânța căzută între spini este cel ce aude Cuvântul; dar îngrijorările veacului acestuia și înșelăciunea bogățiilor înecă acest Cuvânt, și ajunge neroditor.

23. Iar sămânța căzută în pământ bun este cel ce aude Cuvântul și-l înțelege; el aduce rod: un grăunte dă o sută, altul șaizeci, altul treizeci.”

Miercuri, 14 septembrie – Lucrarea personală

Ioan 15:12-13

12. Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.

13. Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.

Iacov 1:27

Religia curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume.

Galateni 6:2

Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Hristos.

Joi, 15 septembrie – Răspunsul nostru la nevoile orășenilor

2 Petru 3:9

Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.

1 Timotei 2:4

Care voințe ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.

Romani 10:14-15

14. Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor?

15. Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși? După cum este scris: „Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!”